

ע"פ 34895/11/17 - אביקם ליף נגד עדשה מקומית לתוכנית הרצליה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"א 34895-11-17 ליף נ' ועדשה מקומית לתוכנית הרצליה

לפני כבוד השופטת עמיתה מרום סוקולוב
מערער אביקם ליף
ע"י ב"כ עו"ד בונה
נגד ועדשה מקומית לתוכנית הרצליה
ע"י ב"כ עו"ד איל רייר
משיבה

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית משפט לעניינים מקומיים בהרצליה (כב' השופט י. ברכיה) מיום 16.10.17 לפיה נדחתה בקשה המערער לפי סעיף 74(ב) לחסד"פ למסור לידי פרטים על מקרים דומים למקרה נשוא הדיון בהם חיבה המשיבה בעלי מקרקעין להוציא היתרי בינה למתקני ספורט בחצר ולבירות ג'קוזי ואת המקרים הדומים בהם הגישה המשיבה כתבי אישום.

הרקע

נגד המערער הוגש כתוב אישום בגין הצבת בריכת ג'קוזי מתועש בקוטר 4 מ' ומעלה קירוי מחומר קל בחצר. לטענת המערער מדובר בחומר חקירה שיעזר לו לבסס את הגנתו בנוגע ל"אכיפה בררנית". המשיבה התנגדה לבקשת טענה כי בהתאם לפסיקה אליה הפניה, המסמכים המבוקשים אינם חומר חקירה ואין קשרים לכתב האישום נשוא הדיון.

בית משפט קבע כי הדרישה דין איננה מתייחסת לתשתיות הראייתית שעלייה מבוסס האישום שכאמור דין רק בבריכת ג'קוזי והדרישה לקבל חומר חקירה בנוגע למתקנים נוספים קשורה, אם בכלל, באופן שלוי ביותר לאישום.

גם הדרישה לקבל המסמכים ב-7 שנים האחרונות אינה סבירה ומכבידה. נפסק כי חומר חקירה וכ כתבי אישום מתקיים אחרים אינם בגדר חומר חקירה ממשמעותו בסעיף 74 לחסד"פ.

את העירה לגלוי חומר חקירה הקשור לביקורות שנערכו בחצרו של המערער, קיבל בית משפט קמאvr שהערער דין איננו בנוגע לעניין זה.

להלן בתרשימים טיעוני המערער

1. באזרז מגוריו של המערער קיימים עשרות מתקנים דומים ומתקני ספורט נוספים בחצרות והמשיבה איננה פועלת נגדם, עליהם חל פטור מלא או חלק וهم אף בבחינת "זוטי דברים".
המשיבה פועלת משום מה רק נגד המערער.
2. מדובר בשטח קטן ומוגדר וניתן לאתר בקלות את המקרים הדומים בשנים האחרונות ואת כתבי האישום שהוגשו בעניין אם הוגשו כתבי אישום.
בהמשך הדיע ב"כ המערער כי הוא מוכן לצמצם את בקשתו לשלווש שנים האחרונות.
3. בהתאם להלכה הפסוקה בבג"ץ 620/02 החומר שהמערער מבקש צריך להימסר לידי מאחר והוא חיוני להגנתו.
4. טעה בית משפט קמא בכך שלא הורה למשיבה להציג מסמך "מדיניות אכיפה" לגבי המתקנים הללו.
5. ככל שלא הוגשו כתבי אישום בעניין, על בית משפט קמא היה להורות למשיבה להצהיר על כך באופן מיידי.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי במסמכים שבתיק בית משפט קמא שוכנعني כי דין הערעור להידוחות מהטעמים שיפורטו בהמשך.

אין חולק כי על פי ההלכה הפסוקה בעניין על מנת למשיך זכותו למשפט הוגן, יש לאפשר לנאים לקבל לידי גם חומר証據 שainedנו קשור במישרין לאישום שהוגש ולנאשם ואשר הרלבנטיות שלו לכתב האישום הינה גבולית בלבד. יש לבדוק בכל מקרה את זיקתו של החומר המבוקש לאישום ולנאשם.

במקרה שלפנינו, סבורתני כי אין מדובר כלל בחומר証據. המבוקש הוא מסמכים במידע על תיקים אחרים בהם העמדו נאים לדין בגין בנייה דומה ואף בגין הצבת מתקני ספורט ומתקנים אחרים בחצר.

אכן, כפי שקבע בית משפט קמא בהחלטתו, מדובר בהרחבות גבולות, סעיף 74 לחס"פ אל מעבר לגבולות שהותוו בפסקה, גם זו המרחביה ביותר.

אין זה סביר שבכל תיק פלילי, לרבות בעבירות קלות, תתבקש המדינה להעמיד לרשות הנאים תיקי証據 או כתבי אישום בגין עבירות דומות או מקרים דומים (ראו ב"ש(ח) 2303/08 יסולי אביעד נ' מדינת ישראל, וכן בש"פ 2242/16 מדינת ישראל נ' זוהר מזרחי).

המערער רשאי בעניין זה, כמו בעניינים אחרים, לפנות בעתרה לגילוי המידע המבוקש לפי חוק חופש המידע התשנ"ח -
עמוד 2

בצדך קבע בית משפט כי הדרישה לקבלת חומר ראיות הקשור להצבת מתקנים אחרים - מתקני ספורט למיניהם וכן חומר ראיות הקשור להצבת ג'קוזי או מתקנים דומים אחרים בחצר וכתבי אישום שהוגשו בעניין נגד נאים אחרים. הינה דרישה מרוחיבה, מכובידה ובלתי סבירה.

זאת ועוד, כאמור לא מדובר רק בדרישה לקבלת חומר חקירה בעניין הצבת מתקני ג'קוזי בחצר כי אם גם לגבי הצבת מתקני ספורט אחרים, וזאת למרות שכאמור אין למתקנים הללו כל קשר למתקן נשוא כתוב האישום.

בקשה לברר מהו הדיון או מהי מדיניות המשيبة בנוגע להצבת ג'קוזי או מתקן דומה בחצר, הינה בקשה לגיטימית אולם איןנה באה בגדר בקשה לקבלת חומר חקירה מאחר ואין מדובר כלל בחומר חקירה. ברור שכזה ניתן לעשות במסגרת דיון ההוכחות.

בנסיבות הללו לא מצאת כי שגה בית משפט קמא בהחלטתו ואני דוחה את העrüoor.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ח, 22 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.